

Arrest

nr. 226 668 van 26 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LANDTSHEER
Bampslaan 19
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BEERDEN, die *loco* advocaat J. DE LANDTSHEER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine afkomstig uit Baku. In 2009 kwam u als minderjarige samen met uw ouders K. (...) , T. (...) en K. (...), M. (...) (O.V. (...)) naar België waar uw ouders asiel aanvroegen. In het kader van hun eerste aanvraag naam het CGVS in 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hun beroep hiertegen bij de RVV werd verworpen.

Op 20/12/2017 diende u samen met uw ondertussen meerderjarige broer R. K. (...) (O.V. (...)) een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische autoriteiten. U verklaart dat uw ouders in Azerbeidzjan

familiale problemen kenden. Toen u 18 jaar was werd u ernstig ziek en werd u hiervoor behandeld in België. U verklaart dat u niet terug kan keren naar uw land van herkomst omdat u er bent opgeroepen om uw verplichte legerdienst te vervullen. U wil geen wapens dragen of op bevel iemand vermoorden. Enkele jaren terug was er met Armenië een conflict aan de grens van Nagorno-Karabach en werden mensen vermoord. Armenen zijn ook mensen. Als u in Azerbeidzjan was gebleven was u een ander persoon geworden, zou u misschien Armenen haten en ze graag vermoorden. Een voormalige klasgenoot van u in Baku heeft tijdens zijn legerdienst zelfmoord gepleegd. Dit gebeurt er vaak. U bent er ook tegen dat men zomaar voor niks dieren dood. In Azerbeidzjan zijn de mensen ook agressiever. U groeide in België op, hier is men vriendelijk en beleefd, u heeft hier vrienden en gestudeerd, en u wil aan de universiteit gaan studeren. U haalt ook nog aan dat u in Azerbeidzjan geen plaats heeft om te wonen, u heeft er geen vrienden meer, zal er niet kunnen studeren en de economie is er slecht. Uw twee minderjarige broers zijn in België geboren en spreken geen Azeri. Ook uw kennis van het Azeri is niet meer zo goed. U bent in het bezit van uw geboortakte en een krantenartikel, en u verwijst naar een website waar de wetgeving van de legerdienst in Azerbeidzjan staat vermeld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4-5) dat u in Azerbeidzjan bent opgeroepen om uw verplichte legerdienst te vervullen. U wenst geen legerdienst te doen uit gewetensbezwaren en omdat u vreest naar de grens met Nagorno-Karabach gestuurd te worden waar er een oorlogssituatie is.

Er dient te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht vrij te regelen en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt, zoals u bijvoorbeeld aanhaalt in uw land van herkomst omwille van het conflict met Armenië aan de grens met Nagorno-Karabach (CGVS p. 6). Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de territoriale integriteit of de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

In verband met uw vrees te worden gedood (CGVS p. 7), gaat het om een motief dat is ingegeven door een louter persoonlijk belang en dat bijgevolg niet in aanmerking kan worden genomen als geldige reden om geen gevolg te geven aan een oproep om zijn legerdienst te vervullen, en dat dus niet valt onder de redenen voor toekenning van internationale bescherming bedoeld in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het behoort tot de voorrechten van een land, zijn leger op te stellen in het kader van een conflict en te voorzien in genoeg troepen. De mogelijkheid tot slachtoffers bij de opgestelde strijdmachten is eigen aan elk gewapend conflict en valt niet onder vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, noch onder een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. U verklaart (CGVS p. 6-8) dat er soms doden vallen aan de grens met Nagorno-Karabach waarover Azerbeidzjan in conflict ligt met Armenië, zoals twee jaar terug toen er een kleine oorlog werd gevoerd. U stelt echter ook dat niet iedere dienstplichtige naar dit grensgebied wordt gestuurd, dat uw twee neven elders hun legerdienst hebben vervuld, dat er ook dienstplichtige zijn die andere taken krijgen toebedeeld, en dat u aldus tijdens uw legerdienst mogelijks een taak kan worden toevertrouwd weg van deze grens.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u geen morele of ethische principes formuleerde om uw beweerde overtuiging als gewetensbezwaarde te onderbouwen. Hoewel u verklaart dat u geen wapen wil dragen of niemand op bevel wil vermoorden, getuigen uw antwoorden op andere vragen niet van een diepgaande en duurzame reflectie en van morele en ethische principes. Gevraagd hoe u tot uw gewetensbezwaren t.a.v. wapens en geweld bent gekomen en of dit gebaseerd was op een bepaalde overtuiging, verklaart u (CGVS p. 6) dat men enkel iemand mag doden als men zelf of zijn familie wordt bedreigd, dat er dan geen keuze is en men dit doet om zich te beschermen. Ook verklaart u (CGVS p. 7) dat indien er geen conflict was tussen Azerbeidzjan en Armenië u wel uw legerdienst er zou doen, dat dit dan niet zo erg is. Bijgevolg kan er bezwaarlijk in uw hoofde een gewetensnood worden vastgesteld

op basis van een bepaalde morele of ethische diepgewortelde overtuiging voor het vervullen van een militaire dienst in Azerbeidzjan. Gevraagd of u er dan mee akkoord gaat dat een land een leger heeft om zich te beschermen, antwoordt u bevestigend (CGVS p. 8). Ook hieruit blijkt dat u geen problemen heeft met het feit dat mensen in het leger leren omgaan met wapens en indien nodig ze ook gebruiken om hun land te verdedigen, hetgeen in uw hoofde niet echt getuigt van diepgewortelde overtuigingen met betrekking tot het principe van geweldloosheid.

Verder verwijst u (CGVS p. 9-10) naar de moeilijke omstandigheden in het Azerbeidzjaanse leger. Een voormalige klasgenoot van u in Baku heeft enkele jaren terug tijdens zijn legerdienst zelfmoord gepleegd. Dit gebeurt er vaak.

Uit de informatie voorhanden op het CGVS blijkt dat ontgroeningspraktijken, die schadelijk kunnen zijn voor de rekrut, nog steeds voorkomen in Azerbeidzjan. Uit de informatie blijkt tevens dat het Azerbeidzjaanse leger voornamelijk uit dienstplichtigen bestaat. Maximum 70.000 militairen kunnen tegelijkertijd hun legerdienst uitvoeren in het Azerbeidzjaanse leger. Anno 2018 telt het Azerbeidzjaanse leger 66.950 actieve personeelsleden en 300.000 reservisten. Jaarlijks sterven er circa 75 militairen (gebaseerd op cijfers van het CDSI die spreken van 1.044 sterfgevallen) tussen 2003 en 2016), in allerlei situaties (gevechtssituaties, ongevallen, ziekte,...). Een beperkt aantal van deze sterfgevallen gebeurt in onduidelijke omstandigheden, welke al jarenlang voer zijn voor discussie in Azerbeidzjan en verschillende mediakanalen schrijven die regelmatig toe aan pesterijen en ontgroeningspraktijken van jonge rekruten door officieren. Begin 2013 brak er n.a.v. de dood van een soldaat een golf van protest uit tegen de ontgroeningspraktijken in het leger en de reactie van de autoriteiten op dit soort incidenten. Een van de initiatieven van de Azerbeidzjaanse autoriteiten om het probleem aan te pakken is de oprichting van een hulplijn voor militairen in 2015 zodat zij hun bevelhebbers kunnen aanklagen. Deze hulplijn zorgde in de periode 2015-2017 voor verbeterde omstandigheden in het Azerbeidzjaanse leger. Ook de aanwezigheid van mobiele telefoons in het leger, al dan niet met toestemming van de commandanten ter plaatse, zorgt er voor dat incidenten gemakkelijker gedeeld, gerapporteerd en aangepakt kunnen worden. Slachtoffers van ontgroeningspraktijken kunnen terecht bij de ombudsman en via een procedure kunnen slachtoffers worden overgeplaatst naar een andere militaire eenheid. Volgens Uzeir Jafarov, een militair expert in Azerbeidzjan die werd gecontacteerd door Cedoca, zijn in het algemeen de omstandigheden in het leger verbeterd de voorbije jaren. Het aantal negatieve gebeurtenissen in het kader van ontgroeningspraktijken is beperkt tot een minimum. Jafarov verwijst verder naar de bevindingen van de militaire openbare aanklager in Azerbeidzjan, die stelt dat de legerdienst veel interessanter is geworden: de infrastructuur is aangepast, er zijn mogelijkheden om te sporten, telefonisch contacten te onderhouden met toestemming van de commandanten, etc. Het geheel van deze vaststellingen toont aan dat de Azerbeidzjaanse autoriteiten meer aandacht hebben voor ontgroeningspraktijken en initiatieven hebben genomen om deze problematiek aan te pakken. Alhoewel er nog meldingen zijn van pesterijen en misbruik in militaire eenheden, bevestigen verschillende bronnen dat het aantal schadelijke ontgroeningspraktijken in het leger in de periode 2014-2017 is gedaald. Er is echter nog steeds nood aan verbetering en er is voornamelijk kritiek op het gebrek aan bestraffing en gerechtelijke vervolging van daders.

Cedoca, de researchdienst van het CGVS, deed verder beroep op twee experten: Jasur Mammadov, het hoofd en de oprichter van het CDSI, en Uzeir Jafarov, een militair expert in Azerbeidzjan, om de situatie in te schatten van dienstplichtigen die terugkeren naar Azerbeidzjan en die omwille van hun verblijf in het buitenland nooit hebben gereageerd op een oproeping. Uit de bij deze experten bekomen informatie blijkt dat de consul van Azerbeidzjan in het buitenland verantwoordelijk is om dienstplichtigen te registreren en hen te informeren dat zij zich bij de bevoegde instanties nabij hun woonplaats in Azerbeidzjan moeten aanmelden. Indien zij niet ingaan op dergelijke kennisgeving van de consul of geen gegronde redenen aanhalen, kunnen zij in geval van terugkeer naar Azerbeidzjan worden beboet en onmiddellijk naar een militaire eenheid worden gestuurd of tijdens een volgende inlijving worden opgeroepen. Op de luchthaven in Azerbeidzjan zijn verschillende militaire diensten aanwezig die over de gegevens beschikken van alle mannen die geboren zijn in Azerbeidzjan. Zij controleren of iemand zijn dienstplicht heeft vervuld en kunnen de persoon verplichten zijn legerdienst onmiddellijk aan te vangen indien blijkt dat hij bepaalde regels heeft overtreden. Deze mogelijkheid dat u bij terugkeer naar Azerbeidzjan wordt beboet en onmiddellijk wordt gemobiliseerd ofwel later wordt ingelijfd, omdat u zich aan de legerdienst heeft onttrokken, kan niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het komt immers een staat toe om redelijke maatregelen te nemen om het ontlopen van de dienstplicht tegen te gaan en deze mogelijke maatregelen die de Azerbeidzjaanse autoriteiten kunnen ondernemen, kunnen niet als buitensporig worden beschouwd voor uw inbreuk op de wettelijke bepalingen inzake de verplichte legerdienst in Azerbeidzjan.

Verder blijkt uit hun verklaringen niet dat terugkeerders die hun militaire dienst aanvangen anders worden behandeld dan andere jonge rekruten en of zij meer risico lopen om het slachtoffer te worden

van ontgroeningspraktijken, waarbij Mamamadov een uitzondering maakt indien de terugkeerder een jonge activist of de zoon van een politieke emigrant is.

Op basis van de hierboven gemaakte vaststellingen is echter hoegenaamd niet aangetoond of concreet aannemelijk gemaakt dat eenieder die zijn legerdienst in Azerbeidzjan vervult risico zou lopen om slachtoffer te worden van voormelde omstandigheden. Uw verwijzing naar eventueel moeilijke omstandigheden in het Azerbeidzjaanse leger kan bijgevolg niet volstaan om aan te tonen dat u in concreto en daadwerkelijk hiervan slachtoffer zal worden tijdens het vervullen van uw legerdienst.

U haalt wat betreft uw verwijzing naar uw voormalige klasgenoot die zelfmoord pleegde tijdens het vervullen van zijn legerdienst zelf aan dat hij een zwak karakter had en er niet tegen kon. Zoals hierboven reeds werd gemotiveerd verklaart u ook (CGVS p. 7) dat indien er geen conflict was tussen Azerbeidzjan en Armenië u er wel uw legerdienst zou doen. Hieruit blijkt duidelijk dat u niet zo zeer de eventuele moeilijke omstandigheden tijdens het vervullen van uw legerdienst vreest maar wel angst heeft om eventueel te moeten strijd te leveren, hetgeen niet kan worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of als een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uit diezelfde hierboven aangehaalde informatie blijkt dat er in Azerbeidzjan, naast de wettelijk voorziene vrijstellingsgronden, een gangbare praktijk bestaat, waarbij dienstplicht kan worden afgekocht, er via steekpenningen 'makkelijke' plaatsen kunnen gekocht worden of dat men na het betalen van een bedrag enkel op papier de legerdienst doet. Gevraagd of u van deze praktijken heeft gehoord antwoordt u (CGVS p. 9) bevestigend en verklaart u dat men voor 15.000 manat zijn dienstplicht kan afkopen. Indien u dus, om welke reden dan ook, uw dienstplicht niet wenst te vervullen, is de mogelijkheid voorhanden om uitstel of afstel van de legerdienst op effectieve en reële wijze te verkrijgen.

U verklaart verder (CGVS p. 14) dat u in België bent opgegroeid dat u hier wil verder studeren en werken. Er moet worden opgemerkt dat deze gegevens geen verband houden met asiel. Indien u het element van uw lang verblijf in België en uw wens om hier te studeren en te werken wil opwerpen als element voor het bekomen van een verblijfsvergunning, dan moet u zich wenden via de door de Vreemdelingenwet voorziene procedure tot de bevoegde overheidsinstantie.

U verklaart ook (CGVS p. 3-4, 7, 9) dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst er geen plaats heeft om te wonen. Jullie verbleven een tijdje illegaal in België waarop uw vader jullie woning in Baku heeft verkocht om over geld te beschikken. U stelt wel dat u bij terugkeer enkele maanden in de zetel bij een van uw neven zou kunnen slapen maar vraagt zich af wat u daarna zou doen. Ook zou u in Azerbeidzjan niet verder kunnen studeren omdat u eerst uw legerdienst moet vervullen en omdat studeren veel geld kost. U heeft geen geld, de economie in Azerbeidzjan is slecht, en u zal er enkel werk vinden tegen een laag loon, bv. poetsen. Wat de eventuele moeilijkheden betreft die u bij terugkeer naar uw land van herkomst zou kunnen ervaren inzake verder woonplaats, studeren en werk vinden, moet worden opgemerkt dat deze problemen van sociaal-economische aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Met het louter verwijzen naar een cultuur-of mentaliteitsverschil tussen België en Azerbeidzjan, u stelt dat men in Azerbeidzjan agressiever is en er niemand lacht maar dat de mensen in België beleefd en vriendelijk zijn (CGVS p. 9), toont u evenmin aan dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou kennen. Dezelfde opmerking dient te worden gemaakt m.b.t. uw verklaring dat u de Azeri taal niet meer zo machtig bent. Ook dit gegeven houdt geen verband met asiel maar is een puur sociaal probleem dat gepaard gaat bij een re-integratie in een andere samenleving.

U haalt verder aan (CGVS p. 9) dat u twee jongere broers heeft die in België geboren zijn en geen Azerbeidzjaans kennen, hetgeen aldus geen persoonlijke vervolgingsvrees betreft waardoor u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw broers K. (...), V. S. (...) en S. (...) (O.V. (...)) op 14/12/2017 een eigen verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend waarin deze problematiek werd aangekaart. In het kader hiervan oordeelde het CGVS op 01/09/2018 dat op basis van de door uw vader aangebrachte elementen kan in hun hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kon worden vastgesteld. Hun beroep is momenteel hangende bij de RVV.

Wat betreft de reden waarom uw ouders in 2009 met hun gezin Azerbeidzjan verlieten, verklaart u (CGVS p. 4) dat uw vader toen ruzie had met uw oom. U geeft eveneens te kennen dat u omwille van deze familiale problemen geen vrees koestert bij terugkeer naar uw land van herkomst en aldus geen verband houdt met uw verzoek tot internationale bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS p. 3 & 8) dat er tijdens uw verblijf in België een ernstige ziekte bij u werd vastgesteld en hiervoor behandeld werd. U bent nu genezen verklaard maar dient nog jaarlijks een

controle te ondergaan. U verklaart dat u niet denkt dat men u voor deze ziekte in Azerbeidzjan had kunnen behandelen en dat de medicijnen er ook veel duurder zijn. Er dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat omwille van de door u ingeroepen medische redenen. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u ingediende documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte en het krantenartikel over uw deelname aan een judokampioenschap bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. De website met de wetgeving inzake de legerdienst in Azerbeidzjan bevat evenmin gegevens die worden betwist.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van uw broer K. (...), R. (...) (O.V. (...)) eveneens een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partij merkt op dat zij werd opgeroepen voor het vervullen van de dienstplicht in Azerbeidzjan en dat zij voor haar leven vreest nu zij als teruggekeerde extra hard zal worden aangepakt door de officieren. Verzoekende partij benadrukt dat mishandeling en intimidatie evenals brute ontgroeningsrituelen met zware verwondingen of de dood tot gevolg veelvuldig voorkomen in het leger. Ten slotte vreest verzoekende partij te worden ingezet in het gewapend conflict in het gebied Nagorno-Karabach waar gewapende incidenten dagelijks voorkomen.

2.2.2.2. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van eerdere verklaringen, waarmee, zo blijkt duidelijk uit de motivering van de bestreden beslissing, door verwerende partij reeds rekening werd gehouden, niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt immers aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze manifest in gebreke blijft. Evenmin brengt verzoekende partij andersluidende informatie bij waaruit zou blijken dat de informatie

waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert niet correct zou zijn. De motieven van de bestreden beslissing blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.3. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij duidt in dit verband op het conflict in de regio Nagorno-Karabach en verwijst desbetreffend naar een reisadvies over de bewuste regio en een rapport d.d. 1 juni 2017 van *The International Crisis Group* dat zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 3).

De Raad duidt er evenwel op dat nergens uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij van het gebied Nagorno-Karabach of van één van de zeven bezette districten rondom Nagorno-Karabach (Kalbajar, Lachin, Gubadly, Zangilan, Fizuli, Jabrayil en Agdam) afkomstig zou zijn, nu door haar werd aangegeven dat zij afkomstig is van Baku (administratief dossier, stuk 8, notities CGVS, p. 2). Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat er in de grensregio Nagorno-Karabach – waarvan verzoekende partij niet afkomstig is – veiligheidsincidenten plaatsvinden, maar hieruit blijkt geenszins dat er in Azerbeidzjan een situatie van veralgemeend geweld heerst zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat er heden in Azerbeidzjan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.4. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 14 en 15), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 2 mei 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT